

UNIVERSITATEA DE VEST
"VASILE GOLDIȘ"
din ARAD

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ КАФЕДРА КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА
ТА ПОРІВНЯЛЬНОГО ПРАВОВИЗНАВСТВА
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВИ І ПРАВА КРАЇН ЄВРОПИ
НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ ПРАВОСУДДЯ
АСОЦІАЦІЯ МІЖНАРОДНОГО ОСВІТНЬОГО
ТА НАУКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА
ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ УНІВЕРСИТЕТУ ІМ. В. ГОЛДІША
(М. АРАД, РУМУНІЯ)

КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВЕ БУДІВНИЦТВО НА ЗЛАМІ ЕПОХ: ПОШУКИ ОПТИМАЛЬНИХ МОДЕЛЕЙ

*Матеріали міжнародної
науково-практичної конференції*

*(присвяченої 30-тій річниці з дня проголошення
незалежності України)*

23 серпня 2021 р.

УДК 342.4(063)
К 65

К 65 Конституційно-правове будівництво на зламі епох: пошуки оптимальних моделей: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (присвяченої 30-тій річниці з дня проголошення незалежності України), м. Ужгород, 23 серпня 2021 р. Ужгород: Ужгородський національний університет, 2021. – 278 с.

У збірнику представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на міжнародну науково-практичну конференцію «Конституційно-правове будівництво на зламі епох: пошуки оптимальних моделей», яка відбулася на базі юридичного факультету Ужгородського національного університету 23 серпня 2021 р.

УДК 342.4(063)

© ДВНЗ «Ужгородський
національний університет, 2021

© Видавництво «РІК-У», 2021

*Васильчук Л.Б.
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри конституційного права
та порівняльного правознавства
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
м. Ужгород, Україна*

КОНЦЕПЦІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА ОСОБИ НА БЕЗПЕЧНЕ ДЛЯ ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я ДОВКІЛЛЯ

На світовому та європейському рівнях необхідність визнання нового фундаментального права людини, тобто права на здорове та безпечне довкілля, набула поступового розвитку. З точки зору прав людини, право на здорове та безпечне навколишнє середовище є основним правом, природа та характеристики якого не змінюються з плином часу або внаслідок зміни обставин. Хоча в Європейській Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також її додаткових протоколах немає положень, які прямо посилаються на право щодо здорового та екологічно збалансованого середовища, Європейський суд з прав людини визнав у своїй судовій практиці та у справах Європейської Комісії, що певні типи погіршення стану навколишнього середовища з серйозними наслідками для окремих осіб або навіть ненадання державними органами інформації про екологічні ризики, яким піддаються особи, можуть становити порушення деяких прав, охоронюваних положеннями Конвенції, таких як право на життя, право на приватне та сімейне життя або право на власність. Хартія основних прав Європейського Союзу передбачає, що питання, які стосуються охорони навколишнього середовища та покращення

*Конституційно-правове будівництво
на ламі епох: пошуки оптимальних моделей*

якості навколишнього середовища мають бути інтегровані у політику ЄС та гарантовані відповідно до принципу сталого розвитку.

Навколишнє природне середовище в Європі значно погіршилося за останні десятиліття, і проблема боротьби із забрудненням довкілля загострилася. Щорічно в державах-членах Європейського Союзу утворюється приблизно 2 мільярди тон відходів, що на 10% зростає щорічно. Якість життя європейців, особливо тих, що живуть у великих містах, значно погіршилася і продовжує погіршуватися через забруднення навколишнього середовища. Ось чому питання охорони навколишнього середовища є одними з найважливіших викликів, що стоять сьогодні перед Об'єднаною Європою. На першому етапі свого становлення Європейська спільнота зосередилася на економічному розвитку. Однак згодом стало зрозуміло, що стратегію розвитку ЄС слід доповнювати ефективними інструментами запобігання виснаженню природних ресурсів та погіршенню стану довкілля.

Перший крок у галузі охорони навколишнього середовища був зроблений Європейським Співтовариством у 1972 році з прийняттям першої з чотирьох послідовних програм дій, що ґрунтуються на вертикальному та галузевому підходах до екологічних питань. Ці програми діяли з 1972 по 1992 рр. Під час реалізації останніх Співтовариство прийняло близько 200 актів, спрямованих на обмеження забруднення та запровадження мінімальних стандартів збору та утилізації відходів, забруднення води та повітря. Наступним значним кроком у цій сфері можна вважати прийняття Маастрихтської угоди, яка надала охороні навколишнього середовища статус політики. В якості додатків до Маастрихтської угоди було прийнято три декларації з екологічних питань: директиви про шкідливі речовини; про вплив заходів ЄС на охорону навколишнього середовища; про захист тварин [1].

Основні завдання та принципи, що стосуються охорони довкілля, ми

Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (присвяченої 30-тій річниці з дня проголошення незалежності України)

можемо знайти в установчих договорах ЄС. Так, у статті 174 Договору Про заснування Європейської Спільноти зазначається, що політика ЄС у сфері довкілля функціонує з метою:

- збереження та покращення якості навколишнього середовища;
- охорони здоров'я людини;
- забезпечення розумного та раціонального використання природних ресурсів;
- підтримки міжнародного діалогу з регіональних та глобальних екологічних питань [2].

У 1993 році була прийнята П'ята програма дій Спільноти щодо навколишнього середовища, яка запровадила принципи Європейської стратегії добровільних дій на 1993-2000 роки та започаткувала «горизонтальний» підхід Співтовариства до екологічних питань, який має вирішувати всі випадки забруднення [3].

21 березня 1994 р. набрала чинності Рамкова конвенція ООН про зміну клімату, підписана 154 державами та Європейським співтовариством. Загальною метою Конвенції стала стабілізація концентрацій в атмосфері всіх парникових газів, а не тільки двоокису вуглецю. Конвенція встановлює ряд керівних принципів, що стосуються справедливості, «спільних, але диференційованих обов'язків» держав, запобіжних заходів, особливих потреб та обставин щодо країн, що розвиваються, сталого розвитку та міжнародної торгівлі. Але через опір США та країн ОПЕК, Конвенція не встановила чітких кількісних обмежень на викиди парникових газів на будь-якому рівні. Європейське співтовариство опублікувало заяву, в якій зазначається, що його мета до 2000 року – стабілізувати рівень двоокису вуглецю на рівні 1990 року в межах Співтовариства. У квітні 1995 року відбулася конференція держав-учасниць Конвенції, на якій була погоджена розробка протоколу на додаток до Рамкової

*Конституційно-правове будівництво
на зламі епох: пошуки оптимальних моделей
конвенції [4].*

Варто згадати також Кіотський протокол до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату, підписаний у 1997 р., що передбачав запровадження ринкових механізмів контролю шкідливих викидів та створював так званий ринок квот на викиди: країна, промисловість якої забруднює повітря більше, ніж встановлено протоколом, зобов'язується купувати квоти на викиди парникових газів у екологічно «чистих» державах. Сторони також зобов'язуються вживати заходів для мінімізації несприятливих наслідків зміни клімату. Сторона Протоколу, яка не досягла цілей скорочення викидів, несе відповідальність за їх перевищення [5]. Однак, слід додати, що Паризька кліматична угода, яка була прийнята 12 грудня 2015 року на Конференції ООН з питань клімату, замінила Кіотський протокол, термін дії якого закінчився у 2020 році. Цей акт зобов'язує розвинені країни скоротити викиди парникових газів. Нові зобов'язання щодо захисту клімату взяли на себе всі держави, незалежно від ступеня економічного розвитку [6].

Серед важливих інструментів у галузі охорони навколишнього середовища слід згадати також Орхуську конвенцію про доступ до інформації, участь громадськості у прийнятті рішень та доступ до правосуддя з екологічних питань, яка була підписана 25 червня 1998 р. Основною метою Конвенції визнається сприяння захисту прав кожної особи теперішнього та майбутніх поколінь, жити у навколишньому середовищі, сприятливому для її життя та добробуту. Крім того, держави повинні забезпечити, щоб посадові особи та органи державної влади допомагали та орієнтували громадськість у доступі до інформації, сприяючи участі у прийнятті рішень та доступі до правосуддя з екологічних питань [7].

На даний час співпраця між Україною та ЄС у сфері охорони навколишнього середовища регулюється Угодою про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії та їх

Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (присвяченої 30-тій річниці з дня проголошення незалежності України)

державами-членами. Зокрема, у Главі 6 «Навколишнє середовище» передбачено, що сторони розвивають та зміцнюють співробітництво з питань охорони навколишнього середовища і таким чином сприяють досягненню довгострокових цілей сталого розвитку та зеленої економіки. Основні цілі співробітництва між Україною та ЄС у цій сфері включають розробку комплексної стратегії у сфері довкілля, яка включатиме заплановані інституційні реформи; розподіл повноважень органів охорони навколишнього природного середовища на національному, регіональному та місцевому рівнях; процедури прийняття рішень та їх впровадження; процедури сприяння інтеграції екологічної політики в інші сфери державної політики; визначення необхідних людських та фінансових ресурсів; розробка галузевих стратегій у сферах покращення якості повітря, якості води та управління водними ресурсами; поводження з відходами та ресурсами [8].

Так, співробітництво України з ЄС у сфері охорони довкілля має досить багаті плоди, що випливає із дотримання та реалізації конвенційних положень, внесення змін та доповнень до законодавства, розробка актів із охорони та забезпечення екологічного навколишнього середовища, зокрема, прийнято наступні акти: Закон України «Про оцінку впливу на довкілля», Закон України «Про стратегічну екологічну оцінку», Закон України «Про ратифікацію договору між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Молдова про співробітництво в галузі охорони і сталого розвитку басейну річки Дністер», Національну стратегію управління відходами в Україні на період до 2030 року, Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони тваринного світу», Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо імплементації європейських екологічних норм про охорону середовища рідкісних видів тварин і рослин», Концепцію реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2030 року, Стратегію

*Конституційно-правове будівництво
на зламі епох: пошуки оптимальних моделей*
низьковуглецевого розвитку до 2050 року, Закон України «Про засади моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів», Закон України «Про озоноруйнівні речовини та фторовані парникові гази» тощо.

Література:

1. Мовчан Ю. Політика ЄС у сфері охорони довкілля. URL: https://minjust.gov.ua/m/str_2971 (дата звернення 18.08.2021 р.);
2. Договір про заснування Європейської Спільноти (Договір про заснування Європейського економічного співтовариства) від 25.03.1957 р. № 994_017. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_017#Text (дата звернення 18.08.2021 р.);
3. The European Community Programme of policy and action in relation to the environment and sustainable development. URL: <https://ec.europa.eu/environment/archives/action-programme/5th.htm> (дата звернення 18.08.2021 р.);
4. Рамкова конвенція Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату від 09.05.1992 р. № 995_044. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_044#Text (дата звернення 18.08.2021 р.);
5. Кіотський протокол до Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату від 11.12.1997 р. № 995_801. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_801#Text (дата звернення 18.08.2021 р.);
6. Paris agreement. URL: https://unfccc.int/sites/default/files/english_paris_agreement.pdf (дата звернення 18.08.2021 р.);
7. Конвенція про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля

Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (присвяченої 30-тій річниці з дня проголошення незалежності України)

(Орхуська конвенція) від 25.06.1998 року. №994_015. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_015#Text (дата звернення 18.08.2021 р.);

8. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27.06.2014 р. № 984_011. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011/conv#Text (дата звернення 18.08.2021 р.);

Зміст

<i>Bzova L.G.</i> ROLUL TEORIEI ARGUMENTĂRII PENTRU ANALIZA CATEGORIEI "VALIDITATEA DECIZIEI" A CURȚII CONSTITUȚIONALE	10-14
<i>Volska I.V.</i> MODELUL EUROPEAN DE COMPETENȚĂ PROCEDURALĂ A INSTANȚELOR CONSTITUȚIONALE	15-18
<i>Бабенко Д.В.</i> КОНСТИТУЦІЯ В ПРАВОВОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ДІЯЛЬНОСТІ ГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРИСТВ	19-24
<i>Бадзелюк П.П.</i> ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ АДВОКАТСЬКОГО ІМУНІТЕТУ ЯК ОДНІЄЇ ІЗ ГАРАНТІЙ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	25-29
<i>Берч В.В.</i> БЕЗПОСЕРЕДНЯ УЧАСТЬ НАРОДУ У ЗДІЙСНЕННІ СУДОЧИНСТВА ЯК НЕВІД'ЄМНИЙ ЕЛЕМЕНТ ТРАНСПАРЕНТНОСТІ СУДОВОЇ ВЛАДИ	30-33
<i>Белов Д.М., Громовчук М.В.</i> КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ОСОБИ: ДОКТРИНАЛЬНІ ЗАСАДИ	34-43
<i>Бисага Ю.М.</i> ВПЛИВ ПРОЦЕСІВ ЦИФРОВІЗАЦІЇ НА КОНСТИТУЦІЙНІ ПРАВА ТА СВОБОДИ ЛЮДИНИ	44-47
<i>Бисага Ю.Ю.</i> КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС НОТАРІАТУ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	48-52
<i>Васильчук Л.Б.</i> КОНЦЕПЦІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА ОСОБИ НА БЕЗПЕЧНЕ ДЛЯ ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я ДОВКІЛЛЯ	53-59
<i>Гомонай В.В.</i> ПИТАННЯ ПОГЛИБЛЕННЯ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ДО НАТО	60-63
<i>Грень Н.М.</i> УДОСКОНАЛЕННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДИСКРИМІНАЦІЇ ЗА ВІКОМ ВІДПОВІДНО ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТИВ	64-67

- Греца С.М.* ВИКОНАННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ОBOB'ЯЗКУ ПО СПЛАТИ ПОДАТКІВ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СПРАВЕДЛИВОГО БАЛАНСУ ІНТЕРЕСІВ ДЕРЖАВИ І СУСПІЛЬСТВА **68-75**
- Гурчумелія У.І.* ОКРЕМІ ІНСТИТУЦІЙНІ ФОРМИ ЄВРОРЕГІОНАЛЬНОЇ СПІВПРАЦІ ТА МОЖЛИВОСТІ ЇХ ВПРОВАДЖЕННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ **76-82**
- Джуган В.В., Продан В.І.* ДЕРЖАВНЕ ФІНАНСУВАННЯ СТАТУТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ В УКРАЇНІ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ПРИНЦИПУ НЕЗВОРОТНОСТІ ДІЇ ЗАКОНУ У ЧАСІ **83-93**
- Жаровська І.М.* КОНСТИТУЦІЙНІ АСПЕКТИ ДОСТУПНОСТІ СУСПІЛЬНИХ БЛАГ, ЩО ЗАБЕЗПЕЧУЮТЬСЯ ДЕРЖАВОЮ **94-97**
- Заборовський В.В.* СТРАХУВАННЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ АДВОКАТА: ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ **98-102**
- Іваницький С.О.* КОНСТИТУЦІЙНИЙ КОНЦЕПТ “ОРГАНИ ПРАВОПОРЯДКУ” ТА ПРОБЛЕМИ ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ У СФЕРІ РОЗСЛІДУВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ **103-105**
- Іванов А.Б.* ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ ЯК ОРГАН ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ СУДОВОЇ ВЛАДИ **106-107**
- Іванов О.О.* ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ПРАВ ТА ОBOB'ЯЗКІВ УЧАСНИКІВ СПРОЩЕНОГО ПОЗОВНОГО ПРОВАДЖЕННЯ **108-112**
- Ісламова А.В.* ПРАВОВІ ЗАСАДИ ПІДТРИМКИ БЛАГОДІЙНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРЕЗИДЕНТОМ УКРАЇНИ **113-114**
- Кабанець К.* РЕАЛІЗАЦІЯ СТИМУЛЮЮЧОЇ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВИ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ОПОДАТКУВАННЯ ТОВАРНОГО СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА **115-117**
- Ковальчук О.* ЛЮДИНОЦЕНТРИСТСЬКА ПРАВОВА ІДЕОЛОГІЯ В КОНТЕКСТІ МОДЕРНІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ **118-120**

<i>Козут М.Г.</i> ДО ПИТАНЬ ОПОДАТКУВАННЯ НЕПРЯМИМИ ПОДАТКАМИ КРИПТОВАЛЮТИ В УКРАЇНІ	121-125
<i>Коломієць В.А.</i> ДО ПИТАННЯ АКсіОЛОГіЧНОГО ЗНАЧЕННЯ ПОЛОЖЕНЬ СТ. 17 КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ	126-128
<i>Копча В.В., Човганин М.І.</i> ПРАВОВЕ ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗНАНЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ. ЮРИДИЧНІ ПІДСТАВИ ЩОДО ПРОВЕДЕННЯ СУДОВИХ ЕКСПЕРТИЗ	129-138
<i>Корнеєва . . .</i>	139-142
<i>Макосій Ю.Д.</i> КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ПРОКУРАТУРИ У ФРАНЦІЇ	143-147
<i>Маркулинець А.А.</i> КОНЦЕПЦІЯ ОСНОВОПОЛОЖНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	148-153
<i>Маркулинець А.А., Продан В.І.</i> ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАБОРОНИ ВІЛЬНОГО ПЕРЕСУВАННЯ ОСІБ В ПЕРІОД КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ	154-158
<i>Марцеляк О.</i> ІСТОРИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ 1996 р. ДЛЯ ВІТЧИЗНЯНОГО ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ	159-166
<i>Марченко М.В.</i> АКсіОЛОГіЧНІ МАРКЕРИ МОДЕРНІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОГО МЕХАНІЗМУ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ У КОНТЕКСТІ МОДЕРНІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ МОДЕЛІ КОНСТИТУЦІЙНОГО КОНТРОЛЮ	167-169
<i>Медвідь А.Б.</i> КОНВЕНЦІЙНА ТА КОНСТИТУЦІЙНА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ ФОРМИ НАДАННЯ ІНФОРМАЦІЇ ОСОБИ ПРО МОТИВИ ЇЇ АРЕШТУ ЧИ ЗАТРИМАННЯ	170-175

- Менджул М.В.* ДОГОВІР ПРО ПАРТНЕРСТВО ЯК ІНСТРУМЕНТ
ФОРМАЛІЗАЦІЇ ФАКТИЧНИХ СОЮЗІВ **176-179**
- Мішина Н.В.* ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО: КОНСТИТУЦІЙНО-
АКСІОЛОГІЧНИЙ ВИМІР **180-182**
- Нечипорук Г.Ю.* СТАНДАРТИ ВІДНОСИН ВЛАСНОСТІ У СВІТЛІ
МІЖНАРОДНОГО ЗАКОНОДАВСТВА **183-188**
- Ноняк М.В.* ДО ПИТАННЯ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОЇ ПРИРОДИ
ДИСКРЕЦІЙНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ
ТА ЇХ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ ІЗ ЗАХИСТОМ ПРАВ ЛЮДИНИ **189-191**
- Ореховський М.Л.* АКСІОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ЗАХИСТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО ЛАДУ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ
НАЦІОНАЛЬНОГО МЕХАНІЗМУ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ **192-194**
- П'ятицький А.Г.* ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО
РЕГУЛЮВАННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ АВТОНОМНИХ
УТВОРЕНЬ У КИТАЙСЬКІЙ НАРОДНІЙ РЕСПУБЛІЦІ **195-199**
- Пархоменко С.А.* ПОВНОВАЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ
У СФЕРІ ІНТЕГРАЦІЇ В НАТО АКСІОЛОГІЧНИЙ ВИМІР **200-201**
- Перегуда Є.В.* ЕВОЛЮЦІЯ ФОРМИ ДЕРЖАВНОГО ПРАВЛІННЯ:
РЕСТРОСПЕКТИВА ТА ДЕЯКІ ПЕРСПЕКТИВИ **203-206**
- Петрецька Н.І.* ОКРЕМІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО ЗАКРІПЛЕННЯ
СТАНДАРТІВ БЕЗПЕЧНОГО СЕРЕДОВИЩА
ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ В КОНТЕКСТІ ПРАВА НА
ЖИТТЯ ТА ЗДОРОВ'Я **207-213**

<i>Пирого І.С.</i> ІНСТИТУАЛІЗАЦІЯ СИСТЕМИ КОНСТИТУЦІЙНОГО КОНТРОЛЮ І КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВОСУДДЯ В УКРАЇНІ	214-217
<i>Попович Т.П., Телен Ю.В.</i> ПОНЯТТЯ ОБОВ'ЯЗКУ ЗГІДНО ВЧЕННЯ С. ФОН ПУФЕНДОРФА	218-224
<i>Похил О.М.</i> , ПРАВО НА ЗАХИСТ СВОЇХ ПРАВ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ГРОМАДЯН	225-228
<i>Продан В.І.</i> ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ ПРАВОВОЇ ПРИРОДИ ГЕНДЕРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ	229-232
<i>Радченко О.І.</i> АКсіОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ	233-235
<i>Сарай А.І.</i> ОСНОВИ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ ПРИ ПРОВАДЖЕННІ СУДОЧИНСТВА	236-240
<i>Сарай Р.Д.</i> ГЕНЕЗА ПРИНЦИПУ ПОЛІТИЧНОЇ БАГАТОМАНІТНОСТІ: ЙОГО РОЛЬ ТА ЗНАЧЕННЯ	241-245
<i>Сердюк Н.А.</i> СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ ЛЮДИНИ ЯК ПЕРВИННА ДЕТЕРМІНАНТА РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ	246-250
<i>Сидій О.Є.</i> ЗАХИСТ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ ЧЕРЕЗ МЕХАНІЗМ ЗАБОРОНИ ДІЯЛЬНОСТІ АНТИДЕМОКРАТИЧНИХ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ	251-253
<i>Сюсько М.М.</i> СПІВРОБІТНИЦТВО ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД У ФОРМІ ДЕЛЕГУВАННЯ ОДНОМУ ІЗ СУБ'ЄКТІВ СПІВРОБІТНИЦТВА ІНШИМИ СУБ'ЄКТАМИ СПІВРОБІТНИЦТВА ВИКОНАННЯ ОДНОГО ЧИ КІЛЬКОХ ЗАВДАНЬ З ПЕРЕДАЧЕЮ ЙОМУ ВІДПОВІДНИХ РЕСУРСІВ	254-260
<i>Туряниця О.О.</i> ОБОВ'ЯЗКИ ТА ГАРАНТІЇ ЯК СКЛАДОВІ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПРОФЕСІЙНОГО СПОРТСМЕНА	261-266
<i>Хотинська-Нор О.З.</i>	267-270